

mo in animā uiuam, ut deinceps ex utraq; re utriusq; rei propago decurreret. Verūtamen
 si illud est uerū quod animas nō ex illa una propagatas, sed alibi creatas singulis singulas
 deus dat, etiam huic sententiæ congruit quod dictum est: Spiritus reuertatur ad deū qui
 dedit eum. Solæ ergo reliquæ duæ opiniones uidentur excludi, quia si fieret in singulis ho-
 minibus animæ propriæ cum creantur, non putaretur dici debuisse: Spiritus reuertatur ad
 deū qui dedit eum, sed ad deum qui fecit eum. Dedit enim ueluti sic sonat quasi iam extra
 fuerit quod dari posset. Deinde quod dictū est, Reuertatur ad deum, urgent uerba & pre-
 munt dicentes. Quomodo reuertetur ubi nunq; antea fuerit? Potius enim dici debuisse af-
 ferunt, & ad deum uel pergat, uel uadat ad deum, quā reuertatur ad deū, si nunq; illic an-
 tea spiritus iste fuisse credendus est. Item quomodo animæ sponte labantur in corpus, cū
 scriptum sit, Dedit eum, non tam in promptu est explicare, ac per hoc ut dixi duæ istæ opi-
 niones sub uerbis huius testimoniū laborant. Vna qua putantur singulæ quæq; animæ in
 singulis suis corporibus fieri singulæ, aliā qua putantur in corpora spōte demergi. Duabus
 autem illis siue de traduce illius unius ueniant, siue antea iam creatæ & apud deum consti-
 tutæ, singulis corporibus dentur, sine labore uerba ista coaptantur. Et tamē si assertores ei-
 us sententiæ, qua creduntur animæ in suis singulis corporibus fieri, affirmant, ita esse dictū
 de spiritu, qui pro anima positus est, deus dedit eum, quēadmodum recte dicitur dedisse
 nobis oculos, uel aures, uel manus, uel quodlibet aliud, quæ membra utiq; non extra iam
 fecerat & alicubi reposita habebat, quæ cum opus esset daret, hoc est, adderet & adiungeret,
 sed illic ea fecit in corpore cui dedisse illa dicitur: quid ei respondeatur nō uideo, nisi for-
 te alia uel alia testimonia proferantur, uel certa ratio unde ista opinio refellatur. Itemq; il-
 li qui putant animas in corpora sponte defluere, sic accipiunt dictum: Dedit deus eū, quo-
 modo dictum est: tradidit illos deus in concupiscentiam cordis eorū. Proinde unum uer-
 bum relinquitur quod dictum est: Reuertatur ad deum, pro peccato accipi possit reuerti,
 ubi ante non fuit, si animæ in suis quæq; corporibus fiunt, quo solo uerbo una illarū quat-
 tuor angustatur opinio. Sed neq; propter hoc unum uerbū temere existimo illam senten-
 tiā esse refutatam, ne forte possit ostendi aliquo genere locutionis, quo sancta scriptura
 uti solet, hoc quoq; recte dici potuisse, ut reuerti intelligatur ad deum spiritus creatus, tan-
 quā ad autorem a quo creatus est, non tanq; ad eum apud quem primitus fuit. Hæc ideo
 scripsi, ut quisquis illarum quatuor de anima sententiarum aliquam uoluerit astruere atq;
 defendere, talia proferat uel de scripturis in autoritatem ecclesiasticā receptis, quæ non pos-
 sint aliter accipi, sicuti est, quod deus hominem fecit: uel ratione tā certa ut cōtradictio aut
 nulla existat, aut insanix similis merito iudicetur, uelut si quisquā dicat, nec ueritatē cogno-
 scere, nec falli quenq; posse nisi uiuentē. Neq; em̄ ut uideamus quā sit hoc uerū, scriptu-
 rarū autoritas necessaria est, ac non sensus ipse cōmunis ita uerum esse perspicua ratione
 p̄clamat, ut quisquis cōtradixerit, demētissimus habeatur. Hoc si in ista obscurissima quæ-
 stione quæ de anima est præstare aliquis potest, adiuuet imperitiam meam. Quod si non
 potest, non culpet cunctationē meam. De uirginitate autē sanctæ Mariæ, si hoc quod scri-
 psi non persuadet fieri potuisse, neganda sunt omnia quæ mirabiliter in corporibus accide-
 runt. Quod si propterea nō creditur, quia semel factū est, quare ab amico quē hoc adhuc
 mouet, utrū nihil inueniatur in literis secularibus, quod & semel factū sit, & tamē creditum
 nō fabulosa uanitate, sed sicut existimāt historica fide, quare obsecro te. Si em̄ tale aliquid
 in illis literis inueniri negauerit admonēdus est: si autē falsus fuerit, soluta quæstio est.

1. Retract. 1.
 2. Retra. 23.

August. Hieronymo: De noua post lxx ueteris testamenti uersioe, deq; Petro reprehēso à Pau-
 lo Gala. 2. uentilans quæstionem de mendacio officioso. Hæc epistola non est reddita Hieron. q̄ is
 cui tradita fuerat, mutato consilio nō est profectus, eam scripserat adhuc presbyter. Epist. VIII.

DOMINO dilectissimo & cultu sincerissimo charitatis obsequendo, atq; ample-
 ctendo fratri & cōpresbytero Hieronymo, Augustinus. Nunq; atque quisquam
 tam facie cuiuslibet innotuit, quā mihi tuorum in domino studiorum quieta læti-
 cia,